

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.672/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben 2009. január 28. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. évi szeptember hó 18. napján kihirdetett 9.B.479/2008/12. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

Indokolás:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 9.B.479/2008/12. számú, 2008. szeptember 18. napján kihirdetett ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében és ezért őt főbüntetésül 4 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnügyi költség viseléséről, valamint az eljárás során lefoglalt tárgyak elkobzásáról és megsemmisítéséről.

Az ítélet kihirdetését követően a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében, amelyet írásban is indokolt. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.167/2008/5-I. számú átiratában a bizonyítás kiegészítését indítványozta megalapozatlanságra hivatkozással, majd az ügyben a másodfokú eljárásban megtartott tárgyalás eredményeképpen az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet és az azt megelőző bíróság eljárást felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására

vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy a megyei bíróság a perjogi szabályok betartásával folytatott bizonyítási eljárása során megalapozott tényállás megállapítására törekedett. A Be. 351. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján azonban a megállapított tényállás megalapozatlan, mert az részben nincs felderítve, illetőleg ehhez kapcsolódóan részben hiányos, továbbá a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával.

A felderítetlenségben megmutatkozó megalapozatlanság részben abból adódik, hogy a megyei bíróság sértettnek a nyomozás során rögzített tanúvallomásait a bizonyítás körébe nem vonta be annak ellenére, hogy az abban foglaltakról a tárgyaláson maradéktalanul nem tett vallomást. Ugyancsak felderítetlenség adódott abból, hogy elmaradt a vádlottnak a nyomozási bíró előtt tett vallomásának a Be. 291. § (1) bekezdése szerinti felolvasása is. A sértettnek és a vádlottnak ezek a vallomásai olyan lényeges körülményekre vonatkoznak, amelyek megállapítása és értékelése a vádlott bűnösségének, indítékának, illetőleg a bűncselekmény minősítésének szempontjából szükségesek. A vádlottnak a nyomozási bíró előtt tett vallomása a gyanúsítottai vallomással összehasonlítva szűkebb tartalmú, lényegét tekintve azonban azzal azonos tartalmú, ami a védekezés következetességének megítélése szempontjából jelentős. Elfogadta az ítéletábra a tárgyalás tartására és a bizonyítás kiegészítésére irányuló ügyészi indítványt amiatt, hogy a vádlott a tárgyaláson élt a hallgatás jogával, ezen vallomásnak a bizonyításba vonása sem nélkülözhető.

A bíróság a másodfokú eljárásban megtartott tárgyaláson a tárgyalás anyagává tette a sértettnek a nyomozás során tanúként tett vallomásait, valamint a vádlottnak a nyomozási bíró előtt tett vallomását. A sértett nyomozás során pontosan nem emlékezett arra, hogy a szűrés mikor érte, de abban biztos volt, hogy akkor már nem állt és ez megegyezik a vádlottnak a nyomozási bíró előtt tett vallomásával.

Mindezek alapján az ítéletábra az ítélet történeti tényállásában már azt rögzíti, hogy a vádlott szűrése azt követően érte a sértettet, miután az üldözés következtében a földre esett.

Ugyancsak rögzíti az ítéletábra a tényállásban azt, hogy a vádlott a sértettől történő elválását követően is reménykedett abban, hogy a sértettel a kapcsolata helyreállítható, a sértett új kapcsolata miatt erős féltékenység is kialakult benne, de emellett a válást követően pénzügyi elszámolási problémái is voltak. A vádlott azt követően vette elő a zsebéből a nála lévő 22 cm hosszúságú, 10 cm pengehosszúságú zsebkését, miután a sértett közölte vele, hogy többet őt nem akarja látni, s a korábbi kapcsolatukat sem kívánja helyreállítani.

Ezt a kiegészítést az ítéletábra a sértettnek a nyomozás során, valamint az ítéletábra előtt megtartott tárgyaláson tett vallomása alapján állapította meg.

Mellőzi az ítéletábra a tényállásból azt a megállapítást, mely szerint „vádlott a válópert megelőző időszakban különösen 2007 év elején *több alkalommal is* megöléssel fenyegette.” Ez a megállapítás ellentétes az iratok tartalmával. A sértettnek a nyomozás során tett vallomása, amelyet az ítéletábrán megtartott tárgyaláson is megerősített, azt tartalmazza,

hogy csak egy alkalommal történt ilyen eset, és a tanúként kihallgatott is csak egy ilyen esetről számolt be, ezért a tényállásnak is csupán erre az egy esetre hivatkozást kell tartalmaznia.

Az így megállapított tényállás mindenben megalapozott, és mentes a Be. 351. § (2) bekezdés a)-d) pontjaiban rögzített megalapozatlansági hibáktól. Az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a helyesbített, kiegészített, illetve eltérő tényállás alapján bírálta felül.

A tényállásból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményét a Btk. 166. § (1) bekezdésében rögzített emberölés büntetéként a Btk. 16. § szerinti kísérletének. Szükséges azonban megjegyezni, hogy az ítélet rendelkező részében az irányadó bírói gyakorlat szerint (Bkv. 61.) a Btk. 16. §-ának a felhívása felesleges.

A fellebbviteli főügyészség álláspontjától eltérően az ítélet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a vádlott egyenes szándékára lehet következtetni. Erre utal a vádlottnak az élet kioltására irányuló kijelentése, a használt eszköz, a célzott testtájk, az 5 cm hosszú szúrt sérülés, valamint a tanúként meghallgatott postás vallomása, mely szerint, ha ő nem avatkozik be, akkor a vádlott folytatta volna a szurkálást.

Nem merülhet fel a Btk. 167. §-ában foglalt erős felindulásban elkövetett emberölés büntetése, ugyanis a vádlottnak a kétségtelenül megállapítható felindulását nem méltányolható ok okozta, hiszen pusztán egy válást követő egyeztetés végett találkozott a sértett a vádlottal előre megbeszélten, ahol a már eredetileg is fennálló féltékenysége volt a cselekményének a motívuma.

Az első fokon eljáró bíróság alapvetően helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító személyi és tárgyi körülményeket, azonban mellőzni szükséges a kóros személyiség szerkezetet, valamint a sértett megbocsátását. Az a tény, hogy a vádlott egyfajta tudat beszűkült állapotban vitte véghez a cselekményét, nem alapozza meg a kóros személyiség szerkezetet, illetőleg a sértettnek az a kijelentése, mely szerint nem haragszik a vádlottra nem jelenti a megbocsátást. Erre a másodfokú eljárásban megtartott tárgyaláson egyértelmű nyilatkozatot is tett a sértett.

A pontosított tényállás alapján lehetett a büntetése kiszabás során értékelni a vádlott cselekményének az indítékát, amely alapvetően a féltékenység volt.

A kiegészített és pontosított enyhítő és súlyosító alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények mellett sem volt indok a vádlott büntetésének az enyhítésére. Az első fokon eljáró bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában rögzített büntetés kiszabási célokat, illetőleg a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetés kiszabási elveknek is megfelel.

Az ítélet az elsőfokú bíróság alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztés időtartamába történő beszámításáról.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett indokolásbeli pontosításokkal a Be. 371. §-ára történő utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2009. január 28.

Dr. Kardos Sándor sk. . Elek Balázs sk. . Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke a tanács tagja-előadó a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 9.B.479/2008/12. sz. ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.672/2008/6. sz. végzésével a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. január 28.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő